

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Β'

ΑΡΙΘΜ. 75

Τιμή συνδρομής: διὰ τὸ Ἑσωτερικὸν Δραχ. 12, προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φράγ. 20 προπληρωτέα καθ' ἔτος
Διεύθυνσις τῆς ἑφημερίδος κἀνωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΛ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 20 Ἰουνίῳ 1876.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Τὸ δελτίον ἡμῶν περιορίζεται σήμερον εἰς μίαν μόνην ἐρώτησιν πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, τὴν ἐξῆς. «Τί ὑπέσχετο νὰ κάμῃ καὶ τί κάμνει ὁ γενικὸς γραμματεὺς κ. Γ. Ζηνοπούλου ἐν Κερκύρα, ἀντικρὺ τῆς Ἠπείρου;»

Τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἀποστεινομεν διότι ἰδίῳις ὀφθαλμοῖς εἶδομεν καὶ ἰδίῳις δακτύλοις ἤγγισαμεν, ἐν πρωτοτύπῳ, τηλεγράφημα ἐνυπόγραφον τοῦ βεβηθέντος κ. Ζηνοπούλου πρὸς τὸν μετερχόμενον τὸ ἐπάγγελμα τῆς μεγάλης ἰδέας κ. Λεωνίδα Βούλγαριν, ἐξ οὗ ἀποσπῶμεν τὴν κατωτέρω περικοπήν, ἀφαιροῦντες τὰ κύρια ὀνόματα καὶ τοὺς τόπους, ἵνα μὴ κατηγορηθῶμεν ὑπὸ τῶν πατριωτῶν ὡς προσφέροντες ἐκδούλευσιν τῷ κ. Πρόεδρῳ τῆς Τουρκίας: Ἐλήφθη ἐκ τοῦ τηλεγραφείου [2]6.

«Ἄν γαλάκτιον ἀπολαύῃ ὑγίαν διὰ τὴν μελετωμένην τῷ ὄντι εἰς . . . ἐκδρομῇ, ἢ ἀνάβρωσις αὐτοῦ εἶναι οὐ μόνον ἐπιζυγμένη ἀλλ' ἀφευκτος. Ἴσως μάλιστα θέλει ὑποδοχηθῆσι . . . ἂν ὁ . . . ἐξακολουθήσῃ νὰ περιποιῆται τὸν . . . καὶ . . . Μετὰ τὴν τοιαύτην ἀνάβρωσιν δύνανται νὰ λησθῶσιν ἀσφαλῶς τὰ ἀναγκαῖα φάρμακα . . . Ἐκρίθη ἀναγκαῖα ἀποστολὴ πᾶμωρίας εἰς . . . με δέμα μικρὸν ἀποστελλόμενον κατακτικῶς ἐκ . . . πρὸς τὸν . . . Ταῦτα πρὸς ἰδίαν σου χρῆσιν καὶ ἑδωγίαν ἐξακολουθεῖ νὰ τηλεγραφῆς κατακτικῶς».

Διευκρινιστῆς Πρίντσιπς

Γ. ΖΗΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Οὐδεὶς νομίζομεν δύνανται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι τὸ συμβολικὸν τοῦτο μήνυμα καὶ αἱ ἐν αὐτῷ ἐκδρομαὶ καὶ τὰ φάρμακα, εἶναι ὅμοια καὶ ἀπαράλλακτα ὡς τὰ φορτία οἴτου τῶν τηλεγραφημάτων τοῦ Πετρῆ πρὸς τὸν

Ἄγιώτατον Ἀβέρκιον. Σημειώσθων πρὸς τοῦτοις ὅτι τὸ ἀνωτέρω τηλεγράφημα, ὡς ἐν τῷ τ' αἰε αὐτοῦ καταρτί- νεται, εἶναι ἐν ἐκ τῶν πολλῶν τῶν σκελλομένων τακτι- κῶς ἐκ Κερκύρας πρὸς τὸν κ. Λεωνίδα Βούλγαριν, πρὸς τοῦ ὁποίου τὰ μυστικὰ τῆς Μεγάλης Ἰδέας τόσον κα- λῶς φυλάττονται, ὥστε πίπτοντα ἐκ τῶν τρυπημένων θυ- λακίων του συλλέγονται καθ' ὅδῃν ὑπὸ τοῦ τυχόντος. Ἄλλὰ περὶ τῶν ἰδιαιτέρων διαπραγματεύσεων μεταξὺ Ζηνοπούλου καὶ Βουλγάρεων δὲν ἐνδιαφερόμεθα, τοῦτο δὲ μόνον ἐπιθυμοῦμεν νὰ μάθωμεν: «Τί ὑπέσχετο νὰ κάμῃ καὶ τί τῷ ὄντι κάμνει ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ἰ- πουργεῖου τῶν Ἑσωτερικῶν ἐν Κερκύρα, ἀντικρὺ τῆς Ἠπείρου;»

Θ. . .

Τὸν «Ἀσμοδαῖον» ἐμὲ μνησάν τινες ἐσχάτως ὅτι ὑπὲρ τὸ μέτρον ἀντιπολιτεύεται τὸν κ. Πρωθυπουργόν. Τοιαύτη πρόθεσις παρ' ἡμῖν δὲν ὑπάρχει, οὐδὲ νομίζομεν τὸν κ. Κουμουνοῦρον χείρονα τῶν δύο συντρόφων του· τοῦτο δὲ μόνον συμβαίνει, ὅτι ὁ παρῶν πόνος φαίνεται πάντοτε εἰς τὸν ἄνθρωπον δριμύτερος τῶν παρελθόντων ὁ πάσχων πονόδοντον ἤθελε προθύμως ἀνταλλάξῃ αὐτὸν ἀντὶ κε- ψίματος ἢ κεφαλαλγίας. Ἀπαράλλακτως καὶ ἔταν κυβερνᾷ ὁ κ. Κουμουνοῦρος νομίζομεν ὅτι ὑποφερτότερος ἤθελεν εἶναι ὁ κ. Ζαῦρας ἢ ὁ κ. Δεληγεώργης.

Ότε τόσος λόγος γίνεται περί οικονομικών, υποβάλλομεν και ημείς εις την Σ. Κυβέρνησιν την κατωτέρω. Τό δικαίωμα των υπαλλήλων εις απόκτησιν συντάξεως άρχεται μετά ύπηρεσίαν είκοσαετή ή λοιπόν επαύοντο πάντες άνεξαιρέτως οι υπάλληλοι κατά τὸ δέκατον έννατον έτος τῆς ύπηρεσίας, τὸ ταμίον των πολιτικῶν συντάξεων ήθελεν αποδοῆ περιττόν.

Εις πάσας ἀλληλοδιαδόχως τὰς εφημερίδας ἀνέγνωμεν ότι τὸ ἡμέτερον θεωρητικὸν «Ο.Ιγρα» και τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἐγένοντο δεκτὰ ἐν τῷ ναυσταθμῷ τῆς Τουλόνης «μετ' ἐξαιρετικῆς εὐμενείας» πρὸ ἑλίγων ἐβδομάδων ἀνεγνωσκόμεν εις τὰ αὐτὰ φάλλα ότι ὁ κ. Πρέσβυς τῆς Ἀμερικῆς προσεκάλεσε τὴν Ἑλλάδα νὰ μετάρχη τῆς ἐν Φιλαδέλφειᾳ ἐκθέσεως «μετ' ἐξαιρετικῆς καλοκατασκευῆς ἐκφράσεων» και ἄλλοτε πάλιν ἐπιπροφοροῦμεθα ἐπὶ διατριβῆς τοῦ κ. Σαριπόλου ἐστῆεν ἐν παρισινῷ συλλόγῳ «ἐξαιρετικῆς μετείας». Ἡ αὐταρέσκια μεθ' ἧς οἱ ἀξιότιμοι ἡμῶν δημοσιογράφοι ἀναγράφουσι ταῦτα εἶναι ἀπαράλλακτος ὡς ἐν ἐπισδείκνυε τῆς μεγαλαυχῶν ἐπιστολῶν πρὸς ἑαυτὸν, καταλήγουσαν διὰ τῆς φράσεως «Εἰμι μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπολιθῆσεως δοῦλος ἡμῶν ταπεινόςτατος».

Ἐν Ἑυρώπῃ υπέρχουσι πλοῦσιοι ἄνθρωποι οἵτινες μὴ ἔχοντες ἀσχολίας ἐπιδίδονται εἰς μανίας. Οἱ μὲν τούτων συλλέγουσι κογχύλια, οἱ δὲ ἀγαπῶσι τὰ παλαιὰ βιβλία και λέγονται *gilibib.λοι*, ἄλλοι πάλιν προστατεύουσι τοὺς μαύρους δούλους και καλοῦνται *gilib.μαυροί* (*negrophilos*). Εἰς τοιαύτην τινὰ κατηγορίαν υπάγονται και οἱ *gilib.λητες*. Τὸ ἐπιθετον τοῦτο ἀντὶ νὰ εὐφραίνῃ, ἔπρεπε ν' ἀναδιβάλλῃ ἐρήθιμα ἀγανακτικῆσεως και ἐντροπῆς ἐπὶ τῆς παρειᾶς παντὸς ἀξιοπροσέου· Ἕλληνας, ἀναλογιζομένους ότι οὔτε *germanophilos*, οὔτε *gallophilos*, οὔδὲ κἄν *gallospanos* ἐτόλμησέ τις ποτὲ νὰ ἐνομάσῃ ἑαυτὸν.

Κατὰ τὰς εφημερίδας τῆς Βιέννης, ὡς ὁ θάνατος τοῦ Ἀλξ. ὑπῆρξε θρίαμβος τοῦ Δισκρέτη, οὕτω ὁ φόνος τοῦ Ἀνῆ Πρασά εἶναι ἀντεπιδίκησις τοῦ Ἰγνάτιου. Ἄν τῷ ὄντι οὕτως ἔχουσι τὰ πράγματα, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ότι ὁ τρόπος τοῦ μάχεσθαι των πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἀγγλίας και Ῥωσίας ἐνθουσιάζει τὸν παρομιώδη ἐκείνον ἀγῶνα των δύο ἀμαξικατῶν. Οὗτοι εἶχον ἕκαστος ἕνα ἐπιβάτην ἐν τῷ ὄχηματί του και ἤριζον περὶ πρωτοπορείας ἐν στενῇ δρόμῳ, ἕτα ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν ἐκτύπησεν τὸν καθήμενον ἐν τῇ ἀμαξῇ τοῦ ἀντιπάλου του ἐπιβάτην. Τοῦτο θέλων ὁ ἄλλος ἤγειρε κάκιστος τὴν μάστιγα ἀνακράζων· «*Αὐ δέρεγες σὺ τὸν μουστερῖν μου, δέρενω και ἐγὼ τὸν ἰδικόν σου*», και ἡ μάχη ἐξηκολούθησε διαπάνη τῆς μάχσεως των ὄχουμένων. Ἄν αἱ μάστιγες ἀντικατασταθῶσι διὰ ψαλίδων και βεβόλδερ, νομίζομεν ότι ἡ ἱστορικὴ εἶναι ἡ αὐτή.

Ἡ παρούσα ἑκατονταετηρίς δύναται, νομίζομεν, νὰ ἐνομασθῇ ὁ χρυσὸς αἰὼν των πολιτικῶν δολοφονιῶν. Ἐν μόνῃ τῇ Γαλίᾳ υπέρ τῆς εἰσεως συνέθεσαν τοιαῦται ἢ ἀπόπειραι τοιούτων, κατὰ τὰς ὁποίας ἐφρονέθησαν ἄνθρωποι υπέρ των ἐκατόν. Μεταξὺ ὅμως των εὐρωπαϊκῶν δολοφόνων και τοῦ Χασάν υπάρχει ἡ ἀκόλουθος διαφορὰ, ότι οἱ μὲν Ἑυρωπαῖοι, ὁ Φιέσκης, ὁ Ὀρσίνης και λοιποί, συναγελαζόμενοι ἀνὰ πέντε ἢ δέκα, ἐκρύπτοντο ὅτε μὲν ἐπισθεν τοίχου, ὅτε δὲ ἐπισθεν γυναικῶν και παιδιῶν, ἐξέριπτον τρέμοντες βόμβας φονευσάσας βρέφη, γέροντας και κορασιδας και ἐφρευγον ἀνάνδρους· ὁ δὲ Χασάν πρὸς ἐκδίκησιν τοῦ αὐθέντου του ἐθυσίασεν ἐκ προμελέτης τὴν ζωὴν αὐτοῦ, ὥρμηκε μότος εἰς τὸ ἄντρον των ἐχθρῶν του ὡς ὁ Ῥωμαῖος Κούρτιος εἰς τὸ χάσμα, ἐφόνευσε τέσσαρας και ἐπλήγωσε πέντε ἐξ αὐτῶν, οὔδὲ βήμα ἐπισηδορόμησεν ὅτε συνελήθη, και ἀπέθανε χωρὶς νὰ ὠχρηάσῃ. Ἐν τούτοις υπέρ τοῦ δειλοῦ Ὀρσίνης και των ὁμοίων του πλείσται καρδίαι ἐσκήρτισαν ἐξ οἴκτου ἐν Ἑυρώπῃ, ἀντήχησαν φωναὶ ῥητόρων, ὑγράνηθησαν γυναικῆσιοι ἐφθαλμοί και αὐτὴ ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Γαλλίας ἐγονοπέτησε πρὸ τοῦ συζύγου τῆς ζητοῦσα χάριν. Οὐδεὶς νομίζομεν θέλει κατηγορήσει ἡμᾶς ὡς παραδοξολόγους, ἂν παρατηρήσωμεν ότι πλείονος συμπαιθείας τοῦ Ἰταλοῦ σφαγῆος γυναικοπαίδων ἦτο ἄξιος ὁ ἡρωϊκὸς και ἀτρόμητος ναυνίς, ὅστις ἐκρεμάσθη ἄκλαυτος ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἄν ἦναι δικαία ἡ ἱστορία, τὸν Χασάν θέλουσι βεβαίως ἐνομάσει οἱ ἀπάγονοι ἡμῶν μέγαν Ἀλέξανδρον τοῦ φόνου και Παγανίνην τοῦ βεβόλδερ.

Κατ' αὐτὰς ἐγάθη ἡ νῆσος Θῆρα, ὡς πέρυσιν ὁ Γαρδαλίνος, ἐλπίζομεν ότι και αὐτὴ θέλει ἀνευρεθῆ.

ΘΕΟΤΟΥΜΗΣ.

Ἀνεμομαζώματα

Ἡ ἀμερικανὴ αἰοιδὸς κ. Κοράνη, πληροφορηθεῖσα ότι τὰ πάντα διὰ φατριασμοῦ κατορθοῦνται ἐν Ἑλλάδι, εὐθὺς ἐζήτησε και κατώρθωσε νὰ γίνῃ κομματάρχισσα. Τοὺς ἐπαδούς αὐτῆς συναθροίζει εἰς συνεδριάσεις ὁμοιαζούσας ἐκλογικῶν συλλόγους, οὐδ' αὐτοῦ τοῦ ρητηνίτου ἐξαιρουμένου. Οἱ αὐτοὶ ἐπειτα ἄνθρωποι χειροκρατοῦσι πάντα αὐτῆς λαρυγγισμὸν, ὡς τὸ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα», ὁ «Ἀγγελος», ἡ «Τάξις» ὁ «Ἑλληνικὸς Λαός» κτλ. πᾶσαν πράξιν τοῦ κ. Κουμουνδάρου.

Τῆς αἰοιδῆς ταύτης τὸ μέγιστον προτέρημα εἶναι ἀναντηρήτως ἡ ἔλωις ἀμερικανικὴ ἀνεξαρτησία χαρακτῆρος. Μισοῦσα πάντα ζυγόν, δὲν θέλει νὰ ὑποταχθῇ οὔτε εἰς τὸν χρόνον, οὔτε εἰς τὸν τόπον, οὔτε εἰς τὸν ὑποβολέα, οὔδὲ κἄν εἰς τὴν βάρδον τοῦ κ. Σταγκαπιάνου.

Φίλος τις ἡμῶν, θέλων νὰ παραστήσῃ ποίαν θεαύσειν

κάμνει ή κ. Κοράνη εις τήν μουσικήν του Γουνό, ἔλεγεν ἡμῖν «Φαντάσθητι ταῦρον χορεύοντα ἐντός ἐργαστηρίου οὐαλικῶν».

* *

Ἀπόντος του φίλου ἡμῶν κ. Βλάχου, ὅστις ἐπέπληξεν ἡμᾶς ὡς ὑπερβάντας τὰ ὄρια τῆς γλωσσικῆς τόλμης, διότι ὀνομάσαμεν κατ' Αἰσχύλον ὄρατὴν τὴν φωνὴν του κ. Σόρια, πολυῶμεν σήμερον νὰ ὑποπέσωμεν εἰς ὁμοίαν ἀντίφρασιν, λέγοντες ὅτι ἵνα εὐχαριστηθῆ τις πρέπει ν' ἀκροᾶται τὴν *Λουκίαν* διὰ τῶν ὀφθαλμῶν.

* *

Ἡ φαληρικὴ *Σφρελίνα*, μετὰ πεισματώδη ἀντίστασιν, κατεβίβασεν ὡς ἠκούσαμεν τὴν σημαίαν της.

ΒΟΡΕΑΣ.

ΠΑΙΓΝΙΑΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ

Ὅτι ἡ νῆσος Θήρα ἐξ ἐξήρσεως, ὡς λέγουσιν οἱ γεωλόγοι, ἐγενήθη εἶναι πολὺ πιθανόν, ὅτι ὅμως καὶ κατεποντίσθη χρῆζει ἐπιθεδακίωσης.

(*Παλιγγενεσία*).

Μεθ' ὅλην ὅμως τὴν ἀβεβαιότητα ταύτην ἐξακολουθοῦσιν αἱ ἐξ Ἑυρώπης βεβαιότητες περὶ διατηρήσεως τῆς εἰρήνης.

(*Ἐθροφύλαξ*).

Ἐὰν δικαιούται ὁ Γερμῆνας ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ σιμιτωποῖδς νὰ παρασημοφορηθῆ διὰ τὰ ἐκλεκτὰ σιμιτῖα του, δικαιούται καὶ ὁ Ἄθ. Ζάπας νὰ λάβῃ τὸ παράσημον τοῦ Σωτῆρος, διότι ἀνέκαθεν αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα μετέρχεται.

(*Ἑλληνικὸς Λαός*).

Ἐκιδεύθη προσκόντως ὁ Α. Π. . . εὐπατρίδης Ἄθηναιος, καὶ ἱππότης τοῦ τάγματος τῶν *ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ*.

(*Ἐθνικὸν Πρέσμα*).

Οὐδεμίαν εἰσέτι ἔλαβες εἰδήσιν περὶ τοῦ υἱοῦ σου; . . . Καὶ εἶδες τὸν υἱόν μου; . . . Τὸν εἶδον . . . Ζῆ λοιπόν; Ἄ-

σθενεῖ! . . . Φέρετέ με, φέρετέ με . . . Ὅχι, ὕχι, ἀφετέ με. Εἰς τὸν κῆπον φέρετέ με . . .

(*Χελιδών*).

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ.

Εὐφροσύνατος εἶναι ὁ τρόπος, δι' οὗ ὁ αξιόλογος ἡμῶν ἀστυνόμος κατώρθωσε νὰ ἐκδιώξῃ ἔνδεκα δωροφόρους γαιθάρους: ἐλημερεύοντας παρανόμως παρὰ τὴν βρῦσιν Καλαμιώτου. Διέταξε δηλ. τοὺς κλητῆρας ν' ἀφαιρέσωσι τὰς πλάστιγγας τῶν πωλητῶν, οἵτινες ἔτρεξαν δρομαῖοι εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἐρικζόμενοι ὅτι θέλουσι συμμορφοῦσθαι εἰς τὸ μέλλον πρὸς τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις. Ἡ αἰτία τῆς τόσης σπουδῆς εἶναι ὅτι ἐφοβήθησαν μὴ λάβῃ τὴν περιέργειαν νὰ ζυγίσῃ τὰ ζύγια των ὁ κ. ἀστυνόμος. Φ . . .

Σύστασις εἰς τὸν κ. Ε. Χατζηπέτρον περὶ ληπτέων μέτρων ἐν Φαλήρῳ.

Νὰ ἀπαγορευθῆ τῷ νεανίᾳ Τ. νὰ κάθηται *di profilo* εἰς τὸ θέατρον, διότι ὀπισθεν αὐτοῦ στήλη δλόκληρος θεατῶν στερεῖται τῆς ἐν τῇ σκηνῇ θέας.

Νὰ μὴν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν πελώριον κυρίαν μὲ τὸ *βουρνούζιον* νὰ πηγαινοέρχεται ἐν ὄσῳ διαρκεῖ ἡ παράστασις, διότι συμπαράσχει πᾶν τὸ προστοχόν.

Νὰ ἐμποδισθῶσιν αἱ λογομαχίαι εἰς τὰ παρασκῆνια καὶ ἡ ἀποδοκιμασία τῆς *locomotive*, καθ' ὃν χρόνον ἐκτελοῦνται τὰ ἐκλεκτότερα τεμάχια.

Νὰ μὴ γίνονται δεκτοὶ σκύλοι καὶ βρέφη ὡς θεαταί.

Νὰ ξεκληιδωθῆ τὸ αὐτὸ τοῦ Σταγκαπιάνου.

Νὰ διαταχθῆ ἡ ὀρχήστρα νὰ παιανίζῃ ἐντός τῆς αἰθούσης τοῦ ξενοδοχείου τῆς Ἑταιρίας ἔταν, κατὰ τὸν κῆρυκα τοῦ κ. Κωστοπούλου, «ἐπειδὴ ἔνεκα ἐκτάκτου αἵφνης διού πνεύσαντος ἀνέμου διακόπτεται ἡ παράστασις.»

Νὰ εἰδοποιθῶσιν αἱ κυρίαί, καὶ μάλιστα αἱ μικροῦ ἀναστήματος, νὰ ἀπέχωσιν ἐφέτος τῶν θαλασσίων λουτρῶν, διότι τὰ παραπήγματα ἀπὸ σκοποῦ ἐτοποθετήθησαν εἰς βαθέα ὕδατα.

Νὰ κατασχεθῶσιν αἱ μπριζόλαις τοῦ μεγάλου ξενοδοχείου καὶ νὰ πωληθῶσιν εἰς τοὺς ὑποδηματοποιούς, ὑπὲρ τῆς σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδίων.

Τέλος νὰ λείψουν αἱ *μπουγάδες* ἀπὸ τὴν πλατεῖαν.

ΕΥΤΑΞΙΑΣ

Ἐπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΑΛΑΜΙΑΤΟΣ.